

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. X. Vtrum ritus quo Ecclesia in baptizando vtitur sit conueniens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

executione susceptorum ordinum, vt patet ex textu; & tenet Suarez supra dubio 1.

Notandum 3. solum Pontificem posse in hac irregularitate dispensare, vt supra; nisi rebaptizans religionem ingrediatur. nam in fauorem religionis Episcopus potest cum eo dispensare vt ordines suscipiat; quod etiam dicendum de Acolyto ministerium exhibente rebaptizanti. patet ex cap. citato.

ARTICVLVS X.

Vtrum ritus quo Ecclesia in baptizando vtitur sit conueniens?

AFFIRMAT; docetque ceremonias in solemnibus baptismis adhiberi 1. ad excitandam deuotionem fidelium & reuerentiam erga Sacramentum. 2. ad eorumdem fidelium instructionem, vt scilicet per quedam sensibilia quæ in baptismo adhibentur, instruantur ad querenda ea quæ per huiusmodi signa significantur. 3. vt per orationes, benedictiones, & huiusmodi, cohibeatur vis demonis ne Sacramenti effectum impediatur. de his ceremonijs agitur infra quæst. 71.

ARTICVLVS XI.

An conuenienter describantur tria baptismata?

AFFIRMAT conuenienter poni, scilicet baptismum aquæ, sanguinis, & flammis. Aduerte solum baptismum aquæ esse Sacramentum & eum solum absolute vocari baptismum; alia duo per quandam analogiam dicuntur baptismata; quod interdum suppleant baptismum aquæ, scilicet quoad effectum seu culpæ remissionem, quam operantur. vnde non dicuntur baptismata nisi baptismum aquæ præcedant.

ARTICVLVS XII.

Vtrum baptismus sanguinis sit potissimus inter alia baptismata?

CONCLUSIO est affirmatiua; quæ intelligitur quoad effectum gratiæ, quæ in martyrio communiter maior solet concedi quam in Sacramento baptismi, vel quam ratione contritionis. Quoad alios effectus non est necesse superet, cum per baptismum etiam omnis pœna tollatur, & character imprimatur, qui ratione martyrij non imprimitur. de materia horum articulorum infra scribitur.

QVÆSTIO LXVII.

De ministris per quos traditur baptismi Sacramentum.

VINQUE primis articulis docet etiam non sacerdotem posse valide baptizare; immo mulierem, & paganum; quamuis id soli sacerdoti ex officio

competat. in quorum articulorum explicatione non occurrit difficultas. circa rem ipsam occurrit

DVBIVM I.

Quis sit sufficiens minister baptismi?

CALVINVS, vt vidimus quæst. 64. in dubio circa articulum 4. negat etiam in extrema necessitate permissum esse fœminæ baptizare. incertum autem est an velit non posse valide, an verò solum licitè. Cypr. verò cum Cœpiscopis Africanis negauit hereticos vel schismaticos esse sufficientes ministros huius Sacramenti, vt vidimus eadem quæstione dub. 2. circa art. 5. Ex quibusdam Pontificum & Patrum sententijs videri possit paganos non posse valide baptizare.

Sed certa fide tenendum est quemlibet hominem ratione vtemem esse sufficientem huius Sacramenti ministrum.

Patet ex Concil. Flor. decreto de Sacramentis vbi dicitur: *Minister huius Sacramenti est sacerdos, cui ex officio competit baptizare; in causa autem necessitatis non solum sacerdos vel diaconus, sed etiam laicus & mulier, immo & paganus, & hereticus baptizare potest, dummodo formam seruet Ecclesiæ, & facere intendat, quod facit Ecclesiæ vbi*

Aduerte Concilium per illam additionem in causa necessitatis, non velle baptismum ab alijs quam sacerdote collatum extra necessitatem esse inuàlidum, sed tantum peccare, si extra huiusmodi necessitatem baptizent. quæ explicatio certa & communis confirmatur: constat ex prædicto decreto baptismum collatum à laico in necessitate esse validum; ergo etiam dicendus est valere collatus ab eodem citra necessitatem, cum baptismi collatio non sit intrinsecè actus iurisdictionis, neque ad sui valorem requiratur iurisdictionem in ministro respectu eius qui baptizatur. igitur ex eo capite non potest censeri validus in causa necessitatis, inuàlidus autem collatus extra necessitatem, Ecclesià in priori casu concedente iurisdictionem, negante verò in posteriori. Non potest etiam dici inuàlidus extra casum necessitatis, ex eo quòd Ecclesià prohibeat laico extra illum casum baptizare; quia simplex Ecclesiæ prohibitio non potest reddere Sacramentum inuàlidum, si materia & forma ponantur cum legitima intentione ab eo qui aliàs validè Sacramentum conficeret. cum ergo ex prædicto decreto habeatur quemlibet in casu necessitatis posse validè hoc Sacramentum conferre, ex eodem habetur posse etiam validè extra necessitatem.

Probatur eadem conclusio discurrendo per singula membra. 1. constat ad valorem baptismi non requiri clericatum, cum baptismus collatus ab Athanasio nondum clerico iudicatus fuerit validus, vt refert Nicephorus lib. 8. historia cap. 44. qui baptismus etiam citra necessitatem fuit collatus, vt ex prædicta historia patet.

2. Constat obstetres validè baptizare, & quâuis non soleant extra casum necessitatis, tamen baptismus ab ijs collatus etiam extra illum casum passim iudicatur validus. Si enim cõstet eas quempiam infantulum baptizasse, pastores non rogantur fuerit necessitas, sed supponitur legitimus baptismus, siue fuerit collatus in necessitate, siue citra illam: quòd si extra necessitatem mulier inuàlidè baptizaret, pertineret ad prouidentiam Ecclesiæ inquirere de necessitate, ne alioquin paruuli

Caluini dubius sensus.

Conclus. Homo qui libet & ratione vrens est sufficiens baptismi minister. Prob. 1. ex Florent.

Simplex Ecclesiæ prohibitio non potest reddere Sacram. inuàlidum, si reliqua adfuerint.

Prob. 2.